



POLITSEILEHT

ADMINISTRATIIV-ÕIGUSLIK AEGKIRI.

Nr. 8 (322)

23. veebruaril 1928 a.

VIII. aastakäik

Ilmub üks kord nädalas — igal laupäeval.

Tellimise hind: aastas Kr. 10.—
poolaastas „ 5.—
veerandaastas „ 2.50

Siseministeeriumile alluvatele asutustele ja nende ametnikkudele on tellimise hind:

aastas Kr. 8.—
poolaastas „ 4.—
veerandaastas „ 2.—

Üksik number maksab 25 senti.

Avatud k. 1/29—1/23. Toimetaja kõnetunnid k. 12—1
Toimetus ja kontor: Tallinn, Toompea lossis. Tel. 7-24

Kuulutuste hinnad:

1/1 lehek. Kr. 40.— || 1/4 lehek. Kr. 10.—
1/2 „ „ 20.— || 1/8 „ „ 5.—
1/3 „ „ 13.50 || 1/16 „ „ 2.50

Tunnistuste kaotuste kuulutused Kr. 1.—
Lehe eesküljel 75%^o, tekstis 100%^o kallim.

Adressi muutmise 30 senti.

Address kirjade jaoks: Tallinn, Postkast nr. 338
Jooksev arve Eesti panga Tallinna osak. nr. 543

Sisu: 1) Eugen Maddison, 24. veebruari puhul. 2) R. Klumberg, Kümme aastat. 3) M. Morrison, Eesti riigilipu õiguslik seisukoht. 4) J. Vender, Kohtuotsuste täitmisest. 5) H. Vaev, Jahist ja jahiloomadest. 6) J. Tiisfeldt, Üleriiklikud suusavõistlused Tapal. 7) Kuulutusi.



Riigivanem J. TÖNISSON.



Riigikogu esimees K. EINBUND.



PRAEGUNE VABARIIGI VALITSUS

Pahemalt paremale: riigikontrolör *J. Zimmermann*, *K. J. Soonberg*, *J. Hünerson*, *A. Teetsov*, *H. Rebane*, *J. Holberg*.
riigisekretär *K. Terras*, *A. Kerem*, *A. Mõttus*, *N. Reek*, *T. Kalbus*, *J. Tõnisson*.

24. veebruari puhul.

Eugen Maddison.

Läheneb 24. veebruar, see ainus riiklik püha. Ta on juba kümnes iseseisva Eesti ajaloos, järelikult läheneb juubel, möödunud aastate pidulik kokkuvõtt. Kuid mis meie õieti pühitseme, mida tuletame meele sel päeval? Ametlikult (pühade ja puhkepäevade seadusega) on 24. veebruar tunnustatud iseseisvuse, s. t. Eesti riigi sünnipäevaks, kuid kas on ta ka tegelikult seda? Tõesti sel päeval avaldati Eesti maapäeva vanemate nõukogu poolt „manifest kõigile Eestimaa rahvastele”, milles Eestimaa tema ajaloolistes ja etnograafilistes piirides kuulutatakse tänasest peale iseseisvaks demokraatlikuks vabariigiks”. Kuid kes seda kuulutas? Seda kuulutas „Eesti Maapäev, kui maa ja rahva seaduslik esindaja, ühemeelsele otsusele jõudes rahvavalitsuse alusel seisvate Eesti poliitiliste parteidega ja organisatsioonidega, toetades rahvaste enesemääramise õiguse peale” („Manifest”), s. t., et seda kuulutas juba oleva riigi suveräänne organ.

Millal siis tegelikult tekkis see riik, mille nimel võis kõnelda Eesti maapäev, Ta tekkis 15./28. novembril 1917. a., mil päeval Eesti maanõukogu (või maapäev) tunnustas „ennast Eestimaa ainsaks kõrgema võimu kandjaks, kelle määruste ja korralduste järele Eestimaal tuleb käia, kuni maanõukogu poolt demokraatliku valimisseaduse põhjal viibimata astub kokkukutsutav Eesti asutav kogu kokku, et Eestimaa riiklikku korda kindlaks määrates maal lõpulikku seadusandlikku ja valitsuslist võimu luua” („Maanõukogu otsus kõrgemast võimust”, R. T. nr. 1 — 1918. a.). Sel päeval tekkis Eesti, kuid riigid võivad olla teatavasti, kas suveräänsed või mittesuveräänsed (on kõvasti esitatud ka arvamine, et riik võib olla ainult suveräänne). Missugusena tekkis siis Eesti? Eelpooltõudud väljavõtte maanõukogu otsusest ei jäta, minu arvates, mingit kahtlust, et Eesti tekkis suveräänse riigina. Mis tähendaksid vastasel korral sõnad „Eestimaa ainsaks kõrgema võimu kandjaks”, „Eesti asutav kogu”, kes selleks „kokku astub, et Eestimaa riiklikku korda kindlaks määrates maal lõpulikku seadusandlist ja valitsuslist võimu luua”? Ei saa ju kõnelda „ainsast kõrgema võimu kandjast”, kui selle juures eeldakse veel teise (s. t. veel kõrgema võimu) olemas-

olu; ei saa ka kõnelda Eesti asutava kogu lõpuliku seadusandliku ja valitsusvõimu loomisest, kui selle täideviimine aga oleks veel kellestki.

Et Eesti tekkis tähendatud päeval (15./28. novembril 1917. a.) suveräänse riigina tõendavad ka maanõukogu sama otsuse järgmised punktid. Kas seda ei tõenda, näit. p. 2, kinnitades: „igasugused määrused, käsud ja dekreedid, tulgu nemad kelle poolt tahtes, on Eestimaal kuni Eesti asutava kogu kokkuastumiseni maksvad ainuüksi siis, kui Eesti maanõukogu on kuulutanud nad välja (s. t. on omaks tunnustanud. E. M.), kuna vastasel korral neid ei tule täita”? Kas seda ei tõenda ka p. 3, tähendades: „seks ajaks, kui Eesti maanõukogu koos ei ole, antakse maanõukogu juhatusele ja vanemate kogule ühes maavalitsusega, kui Eestimaa kõrgema võimu esitajale, õigus rutulisi määrusi ja käskke Eestimaa elu korraldamiseks välja kuulutada ja maksma panna, kuni maanõukogu kokku astudes nende määruste kohta oma otsuse annab“).

Sedasama kinnitab maanõukogu vanematekogu otsus 19. veebruarist 1918. a. päästekomitee loomisest (R. T. nr. 1. — 1918. a.), mis kõlas: „asutata kolmeliikmeline Eestimaa päästekomitee, kelle kätte kuni normaalsete olude loomiseni kõik riiklik võim anda” jne. Võiks küsida, esiteks, kuidas saab anda kellelegi riiklikku võimu; kui riik ise ei ole veel tekkinud, ja, teiseks, kuidas saab „kõik riiklik võim anda”, kui riik ei oleks suveräänne.

Nii siis on Eesti tekkinud 15./28. novembril 1917. a. ning on tekkinud suveräänse riigina. See seisukoht, teatavasti, ei ole uus: näit. teda on kogu aeg ja veel hiljuti („Vaba Maa” 29. XI — 1927. nr. 280) kaitsnud prof. A. Piip ning sedasama olen teinud ka isiklikult, kui ma teda nüüd 24. veebruari puhul uuesti puudutan, siis mitte selleks, et tema kasuks tuua uusi põhjendusi ette, vaid selleks, et selgitada, mida meie õieti pühitseme 24. veebruaril.

24. veebruaril 1918. a. ilmus „manifest kõigile Eestimaa rahvastele”. Mida kujutab enesest see ajalooline akt? Harilikult vaadatakse temale, kui deklaratiivse iseloomuga aktile, kuid lähemalt teda vaadeldes leiame, et ta ei ole ainult deklaratsioon, vaid on ka midagi muud: ta on

Eesti Vabariigi esimene põhiseadus. Nagu selgitasin eelpool, tekkis 15./28. novembril 1917. a. Eesti riik, 24. veebruaril 1918. a. aga kuulutatakse tekkinud riik (Eestimaa) „tema ajaloolistes ja etnograafilistes piirides... iseseisvaks demokraatlikuks vabariigiks”. Seda teeb „manifest”, kuid seda ei saa teha lihtsa deklaratsiooniga, vaid seda võib teha ainult konstitutsioonilise seadusega, järelikult on „manifest” konstitutsiooniline seadus. Et ta seda on, seda kinnitavad ka „manifesti” teised osad, näit., ta määrab kindlaks Eesti vabariigi maa-ala, tähendades: „Iseseisva Eesti vabariigi piiridesse kuuluvad: Harjumaa, Läänemaa, Järvamaa, Virumaa ühes Narva linna ja tema ümbruskonnaga, Tartumaa, Võrumaa, Viljandimaa ja Pärnumaa ühes Läänemere saartega — Saare-, Hiiu- ja Muhumaaga ja teistega, kus Eesti rahvas suures enamuses põliselt asumas. Vabariigi piiride lõplik kindlaksmääramine Läti ja Vene riigi piiräärsetes maakohtades sünnib rahvahääletamise teel, kui praegune ilmasõda lõppenud”.

Võiks isegi öelda, et maanõukogu või maapäev on „manifesti” kui tulevase põhiseaduse põhiseadust kvalifitseerinud, sest vastasel korral ei oleks ta „manifestis” näinud ette Eesti riigi valitsemise vormi (demokraatlik vabariik) ning ei oleks ka võinud kirjutada ette, kuidas Eesti vabariigi piirid lõpulikult määratakse kindlaks. Sedasama väljendavad ka Eesti ajutise valitsuse teadaanded: „Eesti ajutine valitsus Eestimaa rahvas-tele” 11. novembrist 1918. a. ja „Eesti vabariigi kodanikkudele” 16. sama kuu päevast (R. T. nr. 1. — 1918. a.), kinnitades: esimene, et „Eesti maapäeva vanemate nõukogu kuulutas 24. veebruaril s. a. manifesti läbi Eesti (järelikult olevat riiki. E. M.) iseseisvaks demokraatlikuks vabariigiks” jne., ja teine, et „iseseisev Eesti vabariik on teoks saanud”.

Ühtlasi näeb „manifest” ette, kes vabariigis teostab riigi võimu. Ta ütleb: „eeltähendatud maakohtades on ainsamaks kõrgemaks ja korraldavaks võimuks Eesti maapäeva poolt loodud rahvavõim Eestimaa päästmise komitee näol — — — kuni Eesti asutav kogu, kes üleüldise, otsekohese, salajase ja proportsionaalse hääletamise põhjal kokku astub, maa valitsemise korra lõpulikult kindlaks määrab, jääb kõik valitsemise ja seadusandmise võim Eesti maapäeva ja selle poolt loodud Eesti ajutise valitsuse kätte” jne.

Ei ole huvitusetu märkida, et „manifest”, samuti nagu „maanõukogu otsus kõrgemast võimust” kõneleb lõpulikust kindlaksmääramisest, millest võiks järeldada, et kui Eesti riik ei tekkinud 15./28. nov. 1917. a., siis ei tekkinud ta ka 24. veebruaril, vaid hiljem, näit. Eesti vabariigi ajutise valitsemise korra vastuvõtmisega (R. T. nr. 44 — 1919. a.), s. t. 4. juunil 1919. a. või „Eesti asutava kogu seletuse Eesti riiklikust iseseisvusest ja rippumatusest”. (R. T. nr. 47 — 1919. a.) vastuvõtmisega (19. mail 1919), või avaldamisega (19. juunil 1919. a.), mis jällegi tõendab, et Eesti riik on ikkagi tekkinud 15./28. novembril 1917. a., kuid ainult tema valitsemise vormi kindlaksmääramine oli lükatud edasi.

Edasi leiame „manifestis”, nagu harilikult põhiseadustes, ka kodanikkude põhiõigusi, näit., seal kõneldakse, et „kõik Eesti vabariigi kodanikud, usu, rahvuse ja poliitilise ilmavaate peale vaatamata, leiavad ühtlast kaitset vabariigi seaduste ja kohtute ees (p. 1)”, mis ei ole lihtne deklaratiivne avaldus, vaid otsekohene maksev õigus.

Sellest kõigest tuleks järeldada, et 24. veebruaril ei pühitse meie Eesti riigi, vaid Eesti vabariigi sünnipäeva ja Eesti vabariigi esimest põhiseadust, nimelt „manifesti kõigile Eestimaa rahvas-tele”.

Kümme aastat.

Kordnik R. Klumberg.

Meie elame iseärase muutuste ja arenemiste ajal. Maailmasõda on kutsunud imestustäratavaid muutusi esile nii Euroopa riikide suuruses ja arvus, kui ka nende sisemises struktuuris. Täieliselt muutunud on geograafilised piirid mannermaa Euroopal ühe kui teise suurriigi

juures. Suurte üksikute konstitutsiooniliste monarhiate asemele on tekkinud vähemaid vabariike iseseisvate valitsusaparaatidega. Varem riiklikult mitteiseisvad rahvad juhivad nüüd võõrast ülemvõimust vabanenutena oma täielikku rippumatut riiklikku elu.

Meie kodumaa on ka üks neist ülalnimetatud riikidest. Peatselt on ajaratas teinud oma kümne aasta ringi meie riigi elus. Kümne aastat igaviku ruumis on määratu väike üksus, ent küllalt suur, et ühiskond loob selles enda stabiilsust. Majanduslikult oleme teinud nii mõndagi, kuid suur osa on veel viimistlemata.

Eesti rahvas on kõikumata usus ja vanikumata tahtes oma riigilaeva asetanud rahvaste ajaloo näitelavale. Oleme osanud saavutada vahekorra teiste riikidega, nende sümpaatiat ja poolehoidu, kuid ka riigi sisemises korras on olnud eestlane kui kangelaslik kodanik tegev. Eestlasest on saanud eurooplane. Suur osa sellest avamängust langeb ka eesti politsei, kui organisatsiooni, vaekausile. Oma meeldiva, otsekohese ja täpse ülesastumisega oli ta möödunud kümne aasta jooksul kaaskodanikkude heakorra ja julgeoleku kaitsjaks. Ka välismaalaste sulest on välisriikide lehis pandud kiitvaid otsusi paberile, kirjutades meie poliitseist heatahtlikult. Tõsi küll, meie poliitsei on pidanud tegema enne hulk tööd enese kallal, kuni ta viimaks kujunes selleks, mis ta praegu on. Kuid elu areneb. Ja kui meie tahame pidada ajaga sammu, siis tuleb ka meil areneda. Jga üksik lüli ketis on tähtis. Ilus meeldiv kehaline väljumus on saavutatav vastava arenemisega. Kuid väline ilus koor

tarvitab ka sisukat tuuma, muidu on ta vast meeldiv kest nukuna. Politseiniku sisemine elu tuleb viimistleda ajakohaselt, nii mõistuslikult kui hingeliselt, eriti eetilisel, enam täiuse sihi poole. Tuleks rakendada kas või rändavad lektorid selleks tööle, kes arendaks politseinikes vastavat suuna ja vast tarviduse korral neid katsetaks eksami näol. Suhteline kooskõla isiku sisemise ilma välise oma tasakaalustamisega on pandiks, et politsei omab küpsemaid ja aatelsemaid liikmeid, kelle sihiks kodumaa sisemine edu.

Kui nüüd mööduvale kümnele aastale järgneb uus, siis võtkem arvesse saadud kogemusi ja teadmisi ning rakendamise kõiki oma teenistusala kohaselt. Ja kui meile elu peale paneb suuremat tööd, siis laskem veel selgemalt kui seni tunda vastutust iseenda, oma kaaskodanikkude ja kodumaa ees. Seda vastutustunnet tuleb siduda hoolsusega. Hool on õnne ema. Hool ja vastutustunne on omakorda jällegi seotud püsivuse ja otsustusvõimega. Kaks viimast tuleb targu kasutada juhtsõnas „suru edasi“, mis lahendanud inimkonna probleemid. Meil tuleb õppida suurriikide poliitseilt, kuivõrd see meid arendab ja kohane olule. Ent hoiduda vigadest, mis kahjulik meie sisemisele riigi korrale. Selleks jõudu ja püsivust.

Eesti riigilipu õiguslik seisukoht.

M. Morrison.

Et enamasti rahvusliku ja kaubalipu värvid langevad ühte ja et kaubalippu tarvitatakse ka rahvusliku lipuna, see nähtus on pea üleilmlik. Erandeid sellest üldnähtusest teevad üksi Hiina, Kolumbia, Paraguay ja Saksamaa, kus kaubalipud rahvuslikest lippudest hoopis erinevad. Vabariik Saksamaa on käinud sama teed, mida Eesti umbes 40 a. eest käima hakkas, sest mõlemad nimetatud riigid on oma praegused lipuvärvid saanud üliõpilaste seltside kaudu.

Hra J. Köpp tõendab E. Ü. S. ajaloos (1870—1905), et 17. sept. 1881. a. stud. Aleks. Mohrfeldti korteris seltsi värvideks määrati sinine-must-valge. Pärast seda ei kõnele E. Ü. S. protokollid enam värvide muutmisest, millest tuleb järeldada, et need alalisteks jäädes, pa-

nevad aluse meie riigilipu värvidele. Seejuures kinnitab aga Dr. H. Rosenthal (Kulturbestr. d. E. V. Ihk. 121), et värvide kokkuseadmisel 1881. a. ei ole talitatud uisapäisa, vaid kindla põhjendusega. Nimelt võeti Soomes Zak. Topeliuse ettepanekul sinine-valge rahvuslisteks värvideks, mida E. Ü. S. tunnustas vastuvõetavaks. Et aga meil pikk orja-aeg seljataga (mis Soomel puudus), siis tuli must värv kinnitada sinise ja valge vahele.

Et Eesti riigilipu värvideks on Soome värvid mööduvad, on tõenäoline, kuid see mõju on vanem, kui seda kinnitab ettetoodud väide. Nimelt tõendavad veel praegu mõned vanemad elanikud, kes teinud 1869. a. laulupeo kaasa, et selleaegne peokõneleja Villigerode peo-

platsil Eesti värvidest, kui kindlasti olemasolnutest kõnelenud ja seletanud, et sinine — taevast, must — mulda ja valge — elupuhtust tähendavat. See kõne ja värvide järjekord sai teatavaks üle maa ja järgmisel laulupeol 1879. a. oli kõikjal Eesti lippe näha, seega mõned aastad varem kui E. Ü. S.

Kuid E. Ü. S. jääb siiski au ja teenus, et ta Eesti lipu laskis pühitseda, seda hoidis ja surveaegadest üle meie päevini aitas. See E. Ü. S. teenus oli nii suur ja karastav, et Eesti värvid pärastised võitlused auga võtsid vastu. Et sellest selgemini aru saada, tuleb vaadelda selleaegset olukorda pisut ligemalt.

Kuni 1883. aastani oli Venemaa riigilipuks olnud Romanovite valitsejasoo värvid: must-kollane-valge; Eestimaa ja Liivimaal olid erilipud, esimesel: roheline-violett-valge, teisel: punane-roheline-valge. Kuid Vene kõveneva tsentralisatsiooni püüete tagajärjel ilmus 1883. a. Aleksander III ukaas, millega üleriiklikule politseile anti käsk avalikkudel ja pidulikkudel juhtumistel lubada üksi vene rahvuslikku lippu (valge-sinine-punane). See ukaas võeti üles kuritegude eest hoidmise seadustikku § 129. all ja läks üle ka uuemasse heakorra ja julgeoleku seadustikku ja sellest ajast peale on kadunud endised Eestimaa ja Liivimaa lipud jäädavalt. Kuid alles nüüd algas Eesti lipp oma elukäiku. Tolleaegne Otepää õpetaja Sperrling kutsus E. Ü. S. ja selle vilistlased 22., 23. ja 24. maiks 1884. a. oma juure külla. Sõitjatel oli kaasas suur siidist sinine-must-valge lipp, mida seltsile kinkinud Tartu pr. ja prl. Dr. Hermani abikaasaga eesotsas. Otepää kirikumõisale liginedes pändi lipp lehvima ja sarnaselt sõideti õue. Koosviibimise tähtsamaks silmapilguks oli lipu pühitsemine 23. mail õpetajamaja saalis, milleks R. Kallas Valgast kohale sõitis. R. Kallase pühitsemiskõne oli sügavmõtteline, aluseks võttes 2. Moos. raam 7. p. 7—10 s. „Nagu kepp, mida Aron ära heitis, maoks muutus, nii saab see lipp, kui teie temast lahkute, maoks muutuma, mis teid ja teie lapsi kihvtitab ja salvab. Nagu Moosese kepp käes hoides kindlaks toeks sai, nii saab lipp teile kilpi ja kaitset pakkuma eluäpardustel, kui teie lippu kõrgel hoides temale truuks jääte.“ Väga hoolsalt kõneles selle järele P. Hellat, kuna vilistlane Rosental lipu alla astudes ja sel-

lele surmani truuks jääda lubades vandus: „Oleks Eestimaa täis kuradid, me lippu nad ei võida!“ Nimetatud esimene lipp hoitakse alal E. Ü. S., kust ta tuuakse ainult tähtsamatel juhtumustel välja.

Lipu õnnistamisega oli loodud kindel kaitse lipule edaspidiste katsumisaegade vastu, kuid lipu kuju vastuvõtmisega trikolorina oli Eesti rahvuslipp tunduvalt erinenud Skandinaavia maadest, kus Soomel, Rootsil, Norral, Taanil ja Islandil kõigil lipud ristimärkidega.

Eesti riigilipu edaspidist arenemislugu võiks öieti jagada kahte suurde järku. Esimene pool, kuni 1918. a. sügiseni, see on lipu alandamise, tagakiusamise ajajärk Vene administratsiooni poolt. Nii oli näha küll juba 1896. a. Tallinna laulupeol Eesti lippe, kuid neid sunniti jalamaid maha võtma. Sarnase saatuse osaliseks said ka muud katsed. Ainult 1905. a. Tartu meeleavaldusel, mis korraldatud hra J. Tõnissoni osavõttel, toodi E. Ü. S. lipp välja ja kanti rongi ees Vene riigilipu kõrval, väga sümboolse tuleviku tunnusenähtuseks.

Kuid see, mis kodumaal lubamatu, sündis mitmel pool laialise Vene riigi Eesti asundustes, kus Eesti lipu tarvitati Vene kõrgema administratsiooni teadmatusena.

Huvitava peatüki Eesti riigilipu elukäigust võiks kirjutada Tallinnamaa kuberner J. V. Korostovetsi ajast, kes oli üks valjumatest administraatoritest üldse. Mõni päev enne 1910. a. laulupidu ilmus selleaegne „Pandorini“ seltsi esimees Korostovetsi juure palvega seltsile luba anda laulupeo suurest rongikäigust lipuga osa võtta. Kuberner käratas pilkavalt: „Раньше, чѣмъ на охоту ийти, надо собакъ кормить! На охотѣ собакъ больше не кормятъ.“

Esimees julges küsida, mis see vastus tähendavat. Talle vastati: „Teil on vaja ennem lipu luba seltsi põhikirja viia ja kui see saavutatud, alles siis tooge oma lipu kava siia läbivaatamisele, meie otsustame, kas seda lubada või mitte.“ Nii lahkus mees punastades. Laulupeo eelõhtul ilmusid linnas igal pool küll Eesti lipud majadele, kuid neid sunniti jalamaid maha võtma. Kui aga järgmisel päeval Russalka auserba juures mitme-versta pikkune rongikäik seati kokku oli pea igal kooril lipp, suuremalt osalt eestivärvilised. Et paljudel kooridel ka põhikirjades lippude load olemas, siis

ei teadnud ega võinud politsei enam anda ühtki Eesti lippude mahavõtmise käsku.

Piinlikust konfliktist „Estonia“ teatri nurgakivi panemisel ei saadud mööda. Olgugi, et kuberneril seadusetahe järele võis õigus olla, kuid Vene administratsioon püüdis suruda jõule toetudes rahvuslikku tungi tagasi.

Kuberner Korostovetsi Eesti rahvusliku lipu tagakiusamisest annab järgmine näide iseäranis selget tunnistust. 1912. aastal oli „Estonia“ hoone katuse alla saanud ja selleks puhuks pandi lehvima teatri katusele Eesti lipp. Asjast teatati jalamaid kubernerile ja kohalisele jaoskonnaülevaltajale, praegusele R. jaoskonna komissarile, määrati arestitrahv.

Et Eesti lipu eluõigust kuni 1917. aastani ei tunnustatud, on loomulik, sest heakorra ja julgeoleku seadus jäi kuni nimetatud ajani muutmatuks. Et aga nimetatud aastal 1. mail Eesti lipud rongikäigul rebiti majadelt maha, see näitab, et revolutsiooni laiarinnalsus ja mesinädalad jäid siiski lipu vastu endiselt vaenuliseks.

Valitsuste vaheldumisaegade möödumisega algab Eesti lipu arenemisloos uus ajajärk ja nüüd juba vastupidine tema ligi poolesajaaastasele kannatusrikkale minevikule. Seletuskirjas riigilipu, riigivanema lipu ja riigiasutuste lippude seaduseelnõule (1. riigikogu protokollide lisa 1922. a. nr. 547) on öeldud, et 21. nov. 1918. a. määras ajutine valitsus riigilipuks sinise-must-valge lipu. Kahjuks ei leia meie sellest määrusest oma seaduste ja määruste varaaitas, „Riigi Teatajas“, mingisuguseid jälgi. Nii ei saa öelda, missugustel oludel või motiividel sündis see määramine. Kuid selle sammuga olime Skandinaavia risti eeskujust lahkunud ja kolmevärvilise süsteemi omaks tunnustanud.

Neid üksikuid juhtumusi ja episoode, mis kirjutatud võidukate vägede edasitungimisel vabadussõjas lipu ajalukku, on lugematu hulk. Sellega aga loodi lipule nii tugevad ja võimsad traditsioonid, et neid enam ei suudetud murda. Kui nüüd riigikogus lipuseadus tuli harutusele, puhkes ajakirjanduses vaidlus lipu asjas ja soovitati võtta Skandinaavialt ristitaolist märki. Ajakirjanduse agitatsioonil näib olevat mõju ja tagajärg,

sest vab. valitsus esitab 1. riigikogule riigilipu seaduse vastuvõtmiseks kolm varianti, neist kaks esimest Skandinaaviale sarnased Eesti värvidega ristikujud, kolmas roheline-violett-valge, endine Eestimaa lipp. Seletuskiri ütleb: „arvesse võttes aga asjaolu, et sinine-must-valge lipp ei ole seotud ainult meie riigi loomisjärguga, vaid see lipu ajalugu, mis osa meie rahvuslike püüete üldisest arenemisloost, palju kaugemale ulatub, arvas vabariigi valitsus tarviliseks jätta sinine-must-valge lipp Eesti rahvuslikuks lipuks, mis siseriigis riigilipu kõrval võiks leida aset rahvuslikudel silmapilkudel ja juhtumustel, kus kodanikud lipu abil soovivad avaldada oma rahvustundeid.“

Riigikogu ühines riigikaitse ja välisasjade komisjoni arvamiselega (1. riigik. prot. lisa nr. 548), tõendades, et „Eesti rahvuslik lipp — trikoloor: sinine-must-valge, ei olnud küll pikemat aega tarvitusel, kuid ta on meie vabadussõja ja riigiloomise päevil meie riigilipuks olnud, meie võitlused kaasa teinud ja sellega laialiste hulkade silmis traditsiooniliseks, seega kõigist tunnustatud lipuks saanud ja senini tegelikult riigilipuna ka tarvitusel olnud. Teisest küljest peaks riigi- ja rahvuslipp üks ja sama olema. Seepärast ei leidnud väliskomisjon võimalikuks ühtki vabariigi valitsuse poolt ettepanud lipukava vastu võtta. Seniste lipuvärvide kooskõla on merel tarvitamisel ebamääraseks peetud ja seepärast paneb välisasjade komisjon ette musta ja valge kohta vahetada.“ Riigikogu otsustas lipu kuju hoopis muutmata jätta.

Meie riigilipu seaduses R. T. nr. 84/85 — 1922 a., kui ka riigilipu seaduse elluviimise määruses R. T. nr. 15/16 — 1923. a. on küll täpselt määratud riigilipu värvid, möödud ja väljapanemise kord, kuid teda pole tunnustatud mitte ainsamaks ehtimisobjektiks vastavalt heakorra ja julgeoleku seaduse § 281. Arvatavasti on see sündinud seepärast, et meie poliitilisel silmapiiril näha polnud jõude ja asjaolusid, mis seda oleks tegema sundinud. Teisest küljest hoidis tagasi sarnase klauseli sissevõtmist muidugi taktitunne, et meie lipuküsimust ei soovita viia pealetükkiva teravuseni ja seega eemaldada riikliku sümbooli mitte-austajate meelemõrudusi.

Riigilipu seadus on saanud teoks selle spontaanse riikliku mõtte kerkimise tagajärjel, mis käesoleva lipuga esimest korda 24. veebr. 1918. a. ametlikult sun-

dis ehtima meie linnades maju ja mille muutmist peale nimetatud tähtpäeva üldiselt enam ei soovitud.

Kohtuotsuste täitmisest.

J. Vender, kohtumin. nõunik.

(Järg.)

Kui juhtub, et varandus, millele sissenõudja oma nõudmise pööranud, on ennem areteeritud mõne teise nõudmise rahuldamiseks, siis tuleb olemasolev varandus võrrelda ennem kokkuseatud nimekirjaga (ärakiri nimekirjast on varanduse hoidjal) ja arest peale panna ainult nendele asjadele, mis eelmisest nimekirjast on jäetud välja, kuna teiste suhtes tuleb teatada kohtupristavile või politseiametnikule, kes pani eelmise aresti peale, et sama varanduse peale on pööranud nõudmise ka veel teine võlausaldaja, ja täitmisleht ühes teatega, et võlgnikule on antud kutse kätte, tuleb anda üle sellele ametnikule, kes on pannud eelmise aresti peale. Sarnastel juhusel võetakse arest maha mõlemate nõudmiste rahuldamiseks või vähemalt nende mõlemate nõusolekul.

Kuigi seadus varanduse üleskirjutamisest eraldab aresti pealepanemise, seisab see õieti just üleskirjutamises, kuna aresti pealepanemisel puuduvad välised tunnusmärgid, arvatud välja juhus, kui varandus pitseeritakse üles kirjutamata, millest kõnelesime juba eelpool.

VaMasvara üleskirjutamisel seatakse kokku üksikute asjade nimekiri ja üleskirjutatud asjadele pannakse sedelid külge, milledes tähendatakse number, mille all asi on võetud nimekirja üles. Asju tuleb nimetada nimekirjas võimalikult täpselt ja lühidalt, kuid tabavalt kirjeldada. Mõõdu, kaalu või arvu järgi arvustatavaid asju tuleb vastavalt kas mõõdu, kaalu või arvu järgi kanda sisse. Kallismetallid tähendatakse proovi järgi, kalliskivid nimetuse, suuruse ja arvu järgi, raamatud pealkirja, autorite nimede, kirjastuse aja ja köidete arvu järgi, pildid — mõõdu, sisu ja kunstniku nime järgi, kui see teada, kaubad — kauba-kohtade numbrite ja märkide järgi. Juhutumustel, kui leitakse või üleskirjutaja nõude peale esitatakse kauba saatekirjad, inventuurid, kataloogid või teise nimetusega kaupade, raamatute ja asjade ni-

mekirjad, ei seata uut nimekirja kokku, vaid võrreldakse endist olemasolevate varandustega. Nimekirjas tähendatakse siis ainult seal puuduvad asjad. Paatide ja laevade kohta kokkuseatavas nimekirjas tähendatakse ta kere ja pea osade pikkus, laius, raskus, mida ta võib kanda, metsamaterjal, millest ta kere tehtud, takkelvärk ja võimalikult ka aeg, millal laev ehitatud.

Laeva areteerimisele asudes, tuleb sellest ajaviitmata teatada laeva väljasõidu üle valvavale asutusele korralduse tegemiseks, et areteeritud laev ei saaks sõita sadama piirkonnast välja. On laevale võetud koorem või reisijad peale ning sadamast väljasõiduks vajalised dokumendid juba nõutatud, siis ei ole lubatud enam areteerida laeva.

Asjade üleskirjutamisel tähendatakse nende nimekirjas, kas nad on uued või tarvitatud, kas kõlbulikud või kõlbmatud.

Asjade kohta, mille peale kolmandad isikud avaldasid oma õigusi, kantakse vastavad märkused nimekirja, tähendades, kelle poolt õigused avaldatud ja mis-sugused nimelt.

Üleskirjutatud asjade arv, mõõt või kaal tähendatakse nimekirjas numbrita ja sõnadega väljakirjutatult. Nimekirjas tähendatakse, millal ta kokkuseadmist alati ja millal lõpetati, ja lõpus märgitakse tehtud parandused. Väljakraapimisi ei tohi sisaldada nimekiri. Ta kirjutatakse alla sissenõudja ja võlgniku poolt, kui need viibisid ta kokkuseadmises, samuti ka tunnistajate poolt, kui need olid kutsutud, ja lõpuks üleskirjutaja ametniku poolt. Keelduvad kas pooled või tunnistajad seda tegemast, siis märgitakse see nimekirjas. Nii pooled kui ka tunnistajad võivad üleskirjutajale esitada nimekirja kohta oma märkusi ja parandusi. Jätab üleskirjutaja need tagajärjeta, siis peab ta tähendama seda nimekirja lõpus, kui märkuste esitajad nõuavad, lisades juure tagajärjeta jätmise

põhjused. Nimekiri nõoritakse läbi ja varustatakse lõpus üleskirjutaja ametipitseriga.

Nii sissenõudjal kui ka võlgnikul on õigus üleskirjutamise nimekirjast ära kirju saada seatud maksu eest. Ära kirjad nõoritakse ja varustatakse üleskirjutaja ametipitseriga ja allkirjaga.

Hoiuruumidele, kus asub üleskirjutatud varandus, kaubakohtadele ja asjadele, mis asuvad väljaspool hoiuruume, pannakse külge ametipitser ja sedel, millel märgitakse nimekirja number. Ka pooltel, kes viibivad üleskirjutamisel, on õigus panna oma pitserid üleskirjutatud asjadele.

On varandus kirjutatud üles ilma võlgniku või sissenõudja juuresolekuta või nende juuresolekul, kuid ilma nende poolt märkuste esitamata, siis ei ole neil enam õigust üleskirjutamise ebaõige toimetamisele kaevata, arvatud välja juhtumus, kui kiirelt rikkiminevate asjade üleskirjutamisele asuti võlgniku ilmumist ootamata.

Vallasvara hindamine sünnib võimalikult ühel ajal üleskirjutamisega, kusjuures see hind märgitakse nimekirjas iga numbri juures. Asjade hinna määrab sissenõudja või võlgnik, kui sissenõudja ei ilmunud üleskirjutamisele. Ilmusid aga mõlemad ja tekib nende vahel vaidlus hinna kohta, siis võib nõuda vaidleja oma kulul asjatundjate kohalekutsumist. Asjatundjate kohta lepivad pooled kokku, vastasel korral määrab neid üleskirjutaja ametnik. Asjatundjaid ei vannutata, kuid mitteilmumise eest mõjuva põhjusega langevad nad karistuse alla r. tr. s. § 29 järgi. Asjatundjad saavad tasu erilise taksi järgi, mis maavalitsuse poolt töötatakse välja ja kinnitatakse ja avaldatakse siseministri poolt kokkuleppel raha- ja kohtuministriga.

Areteeritud varanduse hoidmine sünnib kas erilise määratud hoidja kaudu või selleks eriti olemasolevates ruumides. Hoidja määratakse kokkuleppel sissenõudja ja võlgniku vahel või areteerija ametniku poolt, kui kokkulepet ei saavutata. Viimasel ajal on areteerijale ametnikule õigus antud sundida hoidmist võlgnikule peale, kuna tihtipeale on raske leida kõrvalisi isikuid selleks. Ei ole sissenõudja sellega nõus, siis võib ta ise muretseda hoidja,

kellele hoidmine siis tehakse ka ülesandeks, kui selleks pole takistusi. Nimelt ei võida hoidjaks määrata: 1) neid, kes seaduse järgi ei või olla tunnistajateks; 2) üleskirjutaja ametniku abikaasat, sugulasi ja hõimlasi kuni teise astmeni kaasa arvatud; 3) sissenõudjat ja tema või võlgniku abikaasat, kodakondseid, sugulasi — otsejoones kõigis astmeis ja küljoones kahes esimeses astmes, olgu siis, et võlgnikku ei ole kodus ja ei leidu kedagi teist, kes nõus oleks võtma varandust hoiule.

Varanduse hoidjale antakse varanduse nimekirjast ära kiri tema allkirja vastu algnimekirjal. Ta saab hoidmise eest tasu kokkuleppe järgi nõudja ja võlgnikuga. Ei ole kokkulepet saavutatud, siis määrab, mis tehakse sellekohaste eriliste määruste järgi kindlaks. Need määrused antakse kolme aasta peale maavalitsuse poolt, kinnitatakse siseministri poolt kohtu- ja rahaministri nõusolekul ja avaldatakse üldiseks teadmiseks.

Varanduse hoidjale on keelatud tarvitada hoitavat varandust. Ta on kohustatud tervelt hoidma ja varanduse tulu üle aru andma, vastasel korral kaotab ta õiguse hoiutasu peale ja vastutab kahju eest. Sama varanduse omandamise või raiskamise eest vastutab ta peale selle veel kriminaalseaduste järgi. Uue hoidja nimetamine sünnib samas korras kui esialgse hoidja määramine. Iseenesest mõista tuleb hoidjate vahetamisele kutsuda pooled, kuna neil on selles asjas eelpooltähendatud õigused. Hoidja tasu ja teised hoidmise kulud tasutakse varanduse eest enampakkumisel saadud summadest.

Areteeritud varanduse müümine. Varanduse üleskirjutamise ja hindamise lõpul on sissenõudja ja võlgnik kohustatud üleskirjutajale ametnikule teatama, kus ja millal tuleb toimetada nende kokkuleppe järgi enampakkumine.

Ei teosta nad seda, siis tuleb järgmiste eeskirjade järgi käia:

Müügikohad määratakse maavalitsuse poolt, kuid juhtumustel, kui varanduse vedamine teise kohta on seotud raskustega või suuremate kuludega, müüakse ta hoiukohal. Linnades on lubatud üürida hoidmiseks ja müümiseks erilisi ruume. Varanduse müügikoht tähendatakse nimekirjal ühtlasi müügi tähtpäevaga.

Müügi tähtpäev määratakse varanduse suuruse ja omaduse järgi ühe kuni kuue nädala jooksul, arvates üleskirjutamise ja hoidmise päevast. Tähendab, väikesed või väärtusele mittevastavaid hoiukulusid nõudvad varandused või rikkiminevad asjad määratakse kiiremalt, kuna suuremad varandused võivad oodata kuni 6 nädalat müüki. Kord määratud tähtpäeva võib muuta ainult kõikide võlausaldajate nõusolekul, kes üleskirjutatud varandusele on pööranud oma nõudmised.

Müügi kohta enampakkumisel tehakse järgmised kuulutused: Kuulutuses tähendatakse: müügile kuuluvad asjad (liigi järgi), müügikoht, päev ja tund, varanduse omaniku nimi ja hindamise summa. Need kuulutused seatakse üles vähemalt üks nädal enne müügi tähtpäeva, juhtumustel aga, kui müüakse kiirelt rikkiminevaid asju või varandust, mille hoidmine nõuab väärtusele mittevastavaid kulusid, vähemalt üks päev enne müügi täht-

päeva, — politseikomissariaatides, turgudel ja muudes sarnastes kohtades selle rahukohtuniku ringkonnas, kus müük lejab aset. Varanduse müügi kohta, mille väärtus hindamise järgi ulatub üle 200 krooni, avaldatakse see kuulutus ajalehtedes neis linnades ja maakondades, kus ajalehed ilmuvad. Viimase kuulutuse eest võetakse sissenõudjalt ette 1 kroon. Paatide ja laevade müügi kohta pannakse kuulutused välja ka sadamates ja laevade eneste peale. Kuulutuste ülesseadmise ja avaldamise ajalehes märgib kohtuotsustäitja ametnik oma päevakirjas. Samuti tähendab ta ka kuulutuste muutmised, mis kohtu käsul või poolte kokkuleppel võetakse ette. Need muutmised avaldatakse samas korras nagu müügi kuulutusedki. Sissenõudjal ja võlgnikul on õigus otsustäitja ametniku ametlikku kuulutust trükkida lasta oma kulul ka teistes lehtedes või korduvalt samas lehes.

(Lõpp järgneb.)

Jahist ja jahiloomadest. *)

Hans Vaev.

„E. Politseilehe” nr. 5. s. a. püüab härra Pürn tõendada, et minu poolt „E. Politseilehe” nr. 2. s. a. toodud jahiloomade vähenemise põhjused ei olevat õiged.

Härra Pürn ise on sunnitud tõendama, et salakütte, selle mõiste järgi, meil palju ei ole, kuna hulkuvad koerad puuduvad täiesti, kuid võivad aga kohata „terve armee seaduslikkude tunnistustega varustatud põmmutajaid, kelledele pole mingisugused piirid ega tähtajad pühad.” Kus võib kohata sarnast armeed jahiseaduse rikkujaid, seda härra Pürn ei nimeta. Mina omalt poolt võin tõendada, et vähemalt Läänemaal sarnast armeed ei tunta. Võimalik ju on, et mõnes pimedas nurgas, kus rahvas ise ei oska austada seadusi, midagi sarnast võiks olla.

Edasi seletab härra Pürn, et kui talu peremees on jahimees, siis ei pea ta oma hagi jat kunagi kinni, põhjendusega, et õpib paremini ajama. Kui hagi jas ongi sarnase inimese kätte kuidagi viisi juhuslikult sattunud, siis võib olla täiesti kindel, et õige üürikeseks ajaks. On ju teada, et hagi jas, kes peremeheta jookseb ringi,

õpib ulakaks, võõrdub peremehest, eksib või jookseb ära. Õige jahimees vaatab oma koera kui sõbra peale ja ei lepi sellega. Hr. Pürn kujutab endale ette, et hagi ja ümberjooksmise tagajärjel kõik meie karjamurid muutuvad segaverelisteks hagi jateks, kes siis meie maa teevad metsloomadest täiesti lagedaks. Kujutada võib endale ju kõiksuguseid asju, kuid mis on ühist sarnastel hädaohtudel tegeliku eluga, nagu meie teda tänapäev näeme?

Härra Pürn peab õigeks, et ajalehis toodud andmed salaküttide ja hulkuvate koerte hävitustööst ei ole õiged, peab seda hävitustööd kahekordseks, sest ajalehis toodud andmetes olevat näidatud ainult need juhused, mis küünninud kohtulauani. Siin eksib härra Pürn väga põhjalikult: hulkuvate koerte andmed on täiesti vabalt peast võetud ja kohtulauani ei ole küünninud üksainuski neist. Ei tea, kui palju on Saksamaal põtru, kuid Saksamaa mõnes osas on väga suured metsad ja peale selle on seal mägesid. Minu teada on Saksamaal jahiloomi suuremal arvul neis kohtades, kus mäGINE, teiste sõnadega seal, kus loodus on hoidnud oma ürgilme alal. Kohtadel, kus rahvas elab tihedalt ja maapind haritud, võiks ka

*) T o i m. m ä r k u s. Sellega lõpetame vaidluse selle küsimuse üle.

Saksamaal asjatult põtru otsida. Et nüüd just salakütid oleksid ainukeseks põhjuseks põtrade hääbumises, see ikkagi ei taha tõsi olla, põtru on meil alati vähe olnud. Palju on meil neid inimesi, kes näinud seda looma looduses? Kerenski ja enamlaste aegsed vene soldatid on neid lasknud, ka salakütid on neid tapnud sel ajajärgul suuremal arvul. Pärast seda ei ole neid kellelgi enam lasta olnud, kuid sellest ajast saadik on põtrade arv kindlasti kasvanud, sest viimastel aastatel on neid jälle 1—2—3 kaupa ilmunud sinna, kus neid enam mitmel aastal pole nähtud. Püsima jääda võib see loom aga ainult õige laialdastes metsades, mida vähem kultiveeritud, seda parem temale.

Et kusagil võib olla mõni eeskujulik jahiselt ja et rebast püütakse suure hoolega, selle vastu ei ole mina kunagi vaieldud, kuid et üldiselt võetud meie jahimehed pööraksid varestele ja harakatele väärilist tähelepanu, see küll tõsi ei ole. Üldiselt meie jahimehed armastavad lasta ikka seda, mil mingisugune väärtus. Meie praegust jahiseadust peab härra Pürn täiesti kõlbmatuks ja nõuab põhjalikke muudatusi. Missugused need muudatused peaksid olema, selle jätab nimetamata.

Kui põhjalikkudeks muudatusteks pidada karistuste kõrgendamist jahiseaduse rikumise eest kuni vangistuseni, siis peab ikkagi tähendama, et see ei ole veel mingisugune põhjalikkus. Maksvas jahiseaduses ei saagi õieti võtta ette muid muudatusi, kui jahiaega lühendada. Trahvide kõrgendamiseks ei ole mingisugust tarvidust, sest meie inimesed on väga hellad kohtulikkude karistuste vastu ja keegi ei taha olla „trahvitud isik”. Maksvate karistusmäärade juures on küll võimalik seaduse täitmisele sundida. Juba 5—25 krooniline trahv on küllalt suur, sest meie inimesed ei ole liig rikkad. Oleks koguni võõrastav, kui inimest selle eest, et ta oma karjamaal laskis jänest ja temal puudus jahiluba, panna vangi, samal ajal, kui amnesteeritakse kurjategijaid ja varastele määratakse tingimisi karistusi. Mis sünniks sarnasel juhusel inimese hingest?

On ju praegu juba nii, et rahatrahvi maksmata jätmisel peetakse süüdlane kinni. Kui kusagil tõepoolest peaks sarnasel määral jahikalendrist mittekinnipidajaid jahimehi olema, nagu härra Pürn väidab, siis tekib küsimus, mis teeb kohalik politsei?

Üleriiklikud suusavõistlused Tapal.

Konstaabel Tiisfeldt.

16.—19. veebr. Tapal peetud üleriiklikud suusavõistlused said ühtlasi ka meie politsei sportlaskonna taliolümpiaadiks, neid võistlusi võib märkida suusaspordi liikumise algpäevadena politseis. Teisest küljest tuleb tervitada seda esimest kokkupuutumist kaitseväe, kaitseliidu ja piirivalvega, kuna loodud sõprussidemetega edaspidine sportlik läbikäimine tohiks kindlustatud olla.

Suusaspordil on oma arenemise algastmel, senini olid teda harrastanud üksikud asjaarmastajad. Kui käesoleva aasta jaanuarikuus peasjalikult kaitseväe ja kaitseliidu ringkonnist läks välja mõte suusatamise tasapinna tõstmiseks panna toime ühine võistlus 25 km. peale, jättes seejuures igale edustatud kutseühingule võimaluse omavahel kokkuseatud kava järele võistelda, siis otsustas politsei kehakasvatuseorganisatsioonide liidu juhatuse nimetatud võistlusist võtta osa.

Võistlustele üleskutse leidis vastukaja: Tallinna politsei spordi ringist registreeriti

6 osavõtjat, politseikoolist 2, Narva poliitilisest politseist 1, Tartu-Valga prefektuurist 1. Et seega osavõtt garanteeritud, siis võistlusi korraldavas komiteesse määrati liidu juhatuse abikomissar Tann'i, kes tegeliseks asja läbiviijaks oli. Tallinna politsei spordi ringi juhatuse toetas omi võistlejaid suuskade ja keppide muutmiseks, mis läbi igal võistlejal avanes võimalus vabal ajal harjutada, kusjuures peab tähendama, et soodsaid ilmu küllalt vähe selleks oli, et ühisharjutust ette oleks võinud võtta. Tublima drilli said politseikooli kasvandikud hra Klumbergi juhatusel.

Meeskonna väljasõit toimus Tallinnast 15. veebr. kell 18. Osavõtjad olid: konstaablid Steinberg, Laupmann, Teearu, van. kordn. Villo ja Pall; politseikooli kasvandikud: Laurson ja Pauskar, siis kordn. E. Martinson ja assistent Pürn. Piirivalvet esitasid veltveebliid Eiber ja Blumberg, n. allohv. Rosin, Rähna, reamees Vaher. Võistluspaik oli Tapa mõisa väl-

jal, I soomusrongide rügemendi staabi juures.

Esimene võistluspäev 16. veebruaril ei olnud ilmastikult küllalt soodus: 10° külma, kõleda tuule ning tuhka lume juures ei olnud hülgesaavutusi lootagi.

Kui starti asuti 14 mehega kellegi võimed ei olnud teatavad, mispärast ka tulemus täielise loteriina päistis. Stardipaugu peale asuvad vedama Eiber ja Laupmann; 24-dal minutil ilmub silmapiirile piirivalvur Eiber, kes lõpetab rahuldava ajaga 25 : 05, paarisaja meetrilise vahega järgneb n. a. o. Rosin aeg 27 : 16,1, siis tulevad konst. Laupmann ja veltv. Blumberg. Tuju on meestel, hoolimata ilmast, ülev — kõik töötavad 25 km. osa võtta, võistlus oli kõigile meeldinud.

Järgmisel päeval tutvuneti 25 km. võistlusmaaga, mille läbisõitmiseks 3 ringi à 8600 mtr. teha tuli. Laupäevane päev kulus suuremalt jaolt puhkamiseks ja masseerimiseks. Päeval tehti tunnipikkune kerge treening.

Võistlusi pühapäeval olid ilmunud kü-

lastama sõjaminister kindral Reek, politsei abidirektor hr. Sooman, kaitseliidu ülem kolonel Roska, Läti sõjaväeline esitaja jne.

Kell 12,45 ilmusid 141 osavõtjat 25 km. matkale, koosseisus 65 kaitseliitlast, 63 kaitseväelast, 8 politseiametnikku ja 5 piirivalvurit. Retk koosnes 3 ringist Tapa mõisa väljal. Esikohale asuvad ja jäävadki kaitseväelased, kel paariaastane treening ning kogemused seljataga. Esimese kolme võitja aeg on 1 t. 50 minuti ümber. 141-st osavõtjast lõpetavad hädavaevalt pooled. Piirivalvur veltveebel Eiber platseerib üldarvus 18-maks, tulles ajaga 2 t. 4 min. 49 sek. piirivalve meistriks. Politseiametnikest on ülivõimas Habbersti rajooni konstaabel Laupmann, kes üldarvus 24.-daks tuleb, aeg 2 t. 7 m. 43,7 sekundit.

Punkte omasid: piirivalve 27 pkt., Tallinna-Harju prefektuur 13, politseikool 2.

Esimeste pioneeride eeskuju olgu kõigile asjasthuvitatuile virgutuseks ja tõmmaku kaasa passiivseid pealtvaatajaid.

Väljaandja: **Siseministeeriumi administratiiv-ala kirjastus.** Vastutav toimetaja: **E. Maddison.**
Tegev toimetaja: **O. Angelus.**

K u u l u t u s i.

Tunnustatakse maksvusetuks järgmised tunnistused:

- L a m p m a n n, Jaan Marguse p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Tallinna tagavara polgu ülemalt 20. 3. 20 a. nr. 9154. (9891)
- L a u r, Gustav Danieli p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 2. jalaväe polgu ülemalt 20. 3. 20 a. nr. 159. (9895)
- S c h u l t s, Voldemar Märdi p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 3. diviisi tagavara pataljoni ülemalt 30. 3. 20 a. nr. 366. (9896)
- K a n g r o, Jakob Johani p., soomusrongide diviisi staabi ülemalt 10. 6. 20 a. nr. 2343. (9900)
- K r j u t s h k o v a, Jevdokia Vassili t., Nanseni pass, v. a. politsei peavalitsuselt, nr. 1743/1734. (9966)
- A d o s o n, Juhan, välispass, v. a. politsei peavalitsuselt 20. 8. 27 a. nr. 2894. (10472)
- R i n g s, Johannes, Nanseni pass, v. a. politsei peavalitsuselt 29. 4. 26 a. nr. 17203. (10477)
- A m b r o s e n, Julius, laskeriistaluba, v. a. Tall.-Harju prefektilt, nr. 1566. (11175)

- K u s n e t s o v, Aleksander, Nanseni pass, v. a. politsei peavalitsuselt 13. 2. 24 a. nr. 3424/4543. (10479)
- R o s e n s t e i n, Bernhard, välispass, v. a. 24. 5. 27 a. nr. 1012. (11145)
- U n t e r b e r g, Julius, kaitseliidu tunnistus, v. a. Harju kaitseliidu staabilt 1925. a. (11170)
- K l i i m a n, Artur, laskeriistaluba, v. a. Tall. linna pol. ülemalt 5. 5. 25 a. (11178)
- S u l d e r m a n n, Rudolf, laskeriistaluba, v. a. Tall.-Harju prefektilt, nr. 5684. (11181)
- Õ u n a p u u, Jaan, sõjav. vab. tunnistus, v. a. Väliapatarei nr. 1. ülemalt 1. 12. 23 a. nr. 2455. (11186)
- M ö l d e r, Jüri Jüri p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 4. piiriküti pataljoni ülemalt, nr. 2533. (11203)
- T o m i n g a s, Mihkel Mardi p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Tallinna tagavara polgu ülemalt, nr. 9145. (11213)
- P a a r t, Johannes Villemi p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 7. jalaväe polgu ülemalt, nr. 5097. (11214)

- Kle mm, Eduard Hansu p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 10. jalaväe rügemendi ülemalt 5. 9. 24 a. nr. 4370. (11224)
- Is r a e l, August Jaani p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Harju maak. rahvaväe ülemalt 17. 7. 20 a. nr. 19237. (11226)
- T õ u s, Hans Tõnu p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 2. jalaväe polgu ülemalt 2. 9. 22 a. nr. 3205. (11230)
- F r e i m a n n, Valter Karli p., laskeriistaluba, v. a. Harju maak. pol. ülemalt 14. 6. 24. a. nr. 1192. (11233)
- K i l k a n, Hans Hansu p., laskeriistaluba, v. a. Harju maak. politsei ülemalt 3. 10. 24 a. nr. 2088. (11237)
- A l b o k, Jüri Hansu p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 1. jalaväe polgu ülemalt 15. 4. 20. a. nr. 6184. (11239)
- K e r b a c k, Johannes Kaie p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. ratsarügemendi ülemalt 20. 12. 20 a. nr. 8533.
- O r u, Johannes Johani p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Tallinna sõjaväe haigemaja ülemarstilt 28. 4. 20 a. nr. 3575.
- P r u u l, Jüri, sõjav. vab. tunnistus, v. a. Saare maak. rahvaväe ülemalt 30. 5. 20 a. nr. 3228. (11414)
- V ä l i, Aleksander, laskeriistaluba, v. a. Kurcsaare jsk. politseikomissariilt 5. 1. 27 a. nr. 827. (11415)
- L e i t e r, Jüri, sõjav. vab. tunnistus, v. a. soomusrong nr. 1. ülemalt 31. 3. 20 a. nr. 85. (11419)
- K r e e m, Juhan, sõjav. vab. tunnistus, v. a. sõjaväe ühendatud õppeasutuste ülemalt 13. 10. 24 a. nr. 13198. (11422)
- A a b, Juhan, sõjav. vab. tunnistus, v. a. Saare maak. rahvaväe ülemalt 1. 11. 20 a. nr. 1492. (11423)
- L a s s, Jakob Tõnu p., hobusepass, v. a. Audru vallaval. 3. 1. 22 a. nr. 311. (12102)
- L i s m a n n, Julius Juuli p., kaitseväeteenistusse kõlbmatuse tunnistus, v. a. Harju kaitseväeteenistuse komisjonilt 18. 9. 25 a. nr. 186. (12103)
- M e t s, Robert Andrese p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Traalerite divisjoni ülemalt 5. 1. 21 a. nr. 25. (12106)
- J a n o f, Rudolf Johani p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 3. suurtükiväe rügemendi ülemalt 27. 6. 23 a. nr. 2217. (12107)
- G r ü n b a u m, Harald Arturi p., hobusepass, v. a. Koonga vallaval. 14. 12. 26 a. nr. 28, ja kaitseväest vab. tunnistus, v. a. 6. jalaväe rügemendi ülemalt 1. 10. 23 a. nr. 11050. (3864)
- A m m e n d e, Erich Hermani p., välispass, v. a. politsei peavalitsuse passitoimkonnalt 4. 8. 25 a. nr. 4067. (3853)
- L a a s, Dimitri Mihaili p., kaitseväest vab. tunnistus, v. a. 6. jalaväe rügemendi ülemalt 1923. a. nr. 5894. (3857)
- S i k k, Hugo Augusti p., kaitseväest vab. tunnistus, v. a. sõjaväe õppeasut. ülemalt 30. 9. 26 a. nr. 3035. (3862)
- L e t s e r, Aleksander Gustavi p., hobusepass, v. a. Vana-Kuuste vallaval. 18. 1. 21 a. nr. 10. (9478)
- K o e m e t s, Karl Peetri p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 7. jalaväe rügemendi ülemalt 4. 10. 23 a. nr. 14664. (9484)
- J a u k, Aleks. Peetri p., hobusepass, v. a. Kasepää vallaval. 1921. a. nr. 255. (9485)
- V i i n, Eduard Johani p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 2. diviisi tagavara pataljoni ülemalt 7. 4. 20 a. nr. 19359. (9486)
- T a m m, August Johani p., hobusepass, v. a. Nursi vallaval. 17. 2. 25 a. nr. 8. (9487)
- B a u m a n n, Albert Kusta p., hobusepass, v. a. Vaabina vallaval. 5. 2. 24 a. nr. 26. (9493)
- K o o r m, Gustav Adami p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 7. jalaväe rügemendi ülemalt 26. 11. 21 a. nr. 9308. (9494)
- A d e l, Harry Jaani p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 7. jalaväe rügemendi ülemalt 27. 4. 21 a. nr. 5893. (9496)
- T i i t s, Otto Madise p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 2. jalaväe polgu ülemalt 20. 8. 21 a. nr. 2572. (9497)
- M a a s i n g, Aleksander Johani p., kaitseliidu tunnistus, v. a. Võrumaa maleva pealikult 5. 12. 25 a. nr. 15911/711. (9498)
- L i n d, Jakob Henno p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 7. jalaväe rügemendi ülemalt 2. 10. 25 a. nr. 6271. (12001)

Tunnustatakse maksvusetuks järgmised isikutunnistused:

- M ä g i, Albert Aliide p., v. a. Imavere vallaval. 2. I. 22 a. nr. 2.
- L e t t e n s, Bernhard Juhani p., v. a. Adavere vallaval. 3. 6. 24 a. nr. 20.
- M e l t s a s, Aleksander Ado p., v. a. Jäärja vallaval. 19. 12. 19 a. nr. 533.
- T a l l o, Jaan Tooma p., v. a. Talli vallaval. 4. 12. 19 a. nr. 440.
- S e p p, Jaan Kusta p., v. a. Talli vallaval. 25. 11. 19 a. nr. 122.

- Nimvitsky, Hermann Joosepi p., v. a. lisaku vallaval. 4. 12. 19 a. nr. 128.
- Ollisaar, Peeter Madise p., v. a. Auvere vallaval. 1. 7. 20 a. nr. 347.
- Mägin, Amalie-Eliise Jaani t., v. a. Kohtla vallaval. 9. 12. 19 a. nr. 346.
- Beekmann, Juhar Jakobi p., v. a. Vohnja vallaval. 20. 11. 20 a. nr. 749.
- Siitas, Elmar Priidiku p., v. a. Järve vallaval. 1. 12. 19 a. nr. 14.
- Rekstel, Marie Jaani t., v. a. Imavere vallaval. 5. 8. 20 a. nr. 490.
- Niilmann, Johannes Jaani p., v. a. Rägavere vallaval. 28. 1. 21 a. nr. 1100.
- Semlek, Elsa-Marie Peetri t., v. a. Ravila vallaval. 25. 10. 21 a. nr. 922.
- Drikkit, Minna Johani t., v. a. Raudtee-politse'i ülemalt 5. 2. 20 a. nr. 7181.
- Berg, Rudolf Jüri p., v. a. Kuigatsi vallaval. 19. 2. 24 a. nr. 32.
- Kurut, Alma Augusti t., v. a. Kilingi-Nõmme alevival. 9. 2. 20 a. nr. 392.
- Bernhardt, Hilda Villemi t., v. a. Kilingi-Nõmme alevival. 4. 7. 21 a. nr. 705/685.
- Sultzenberg, Hendrik Hendriku p., v. a. Karksi vallaval. 21. 10. 25 a. nr. 499.
- Nimvitsky, Eduard Joosepi p., v. a. lisaku vallaval. 16. 12. 24 a. nr. 384.
- Lohk, Peeter Mardi p., v. a. Võru jsk. politseikomissariilt 6. 3. 27 a. nr. 1247.
- Tihane, Joosep Hansu p., v. a. Vana-Kariste vallaval. 28. 1. 21 a. nr. 715.
- Maanas, Anna Madise t., v. a. Voka vallaval. 21. 12. 19 a. nr. 503.
- Barbo, Voldemar Jaani p., v. a. 3. jsk. politseikomissariilt Tallinnas 17. 1. 27 a. nr. 2895.
- Peek, Jaan Jaani p., v. a. Võisiku vallaval. 14. 8. 20 a. nr. 855.
- Ant, Jakob Jakobi p., v. a. Soosaare vallaval. 29. 12. 20 a. nr. 368.
- Riis, Hendrik Jüri p., v. a. Laatre vallaval. 8. 12. 19 a. nr. 267.
- Kullak, Leena Ado t., v. a. Uue-Kariste vallaval. 4. 11. 20 a. nr. 473.
- Liplap, August Märdi p., v. a. Pöögli vallaval. 16. 9. 24 a. nr. 71.
- Tomband, Anette Jaani t., v. a. Rakvere pol. jsk. ülemalt 3. 12. 19 a. nr. 1851.
- Mõtsik, Jaan Adolfi p., v. a. Laius-Tähkvere vallaval. 3. 6. 25 a. nr. 357.
- Kase, Mart Henno p., v. a. Penuja vallaval. 16. 1. 25 a. nr. 23.
- Kurvits, Alma Hansu t., v. a. Abja vallaval. 20. 6. 22 a. nr. 62.
- Ploom, Aliide Karli t., v. a. Sõmeru vallaval. 9. 10. 23 a. nr. 149.
- Hunt, Mihkel Anne p., v. a. Abja vallaval. 16. 12. 19 a. nr. 1503.
- Brakmann, Martin Andrese p., v. a. Kopli jsk. politsei abikomissariilt 21. 12. 23 a. nr. 589/110007.
- Toom, Leena Johani t., v. a. Riidaja vallaval. 30. 4. 25 a. nr. 45.
- Saar, Bernhard Augusti p., v. a. Holdre vallaval. 4. 3. 27 a. nr. 69.
- Jänes, Mai Ado t., v. a. Koorküla vallaval. 28. 12. 19 a. nr. 343.
- Tõllasson, Anton Andrese p., v. a. Helme vallaval. 10. 12. 19 a. nr. 135.
- Lutsberg, Elmar Hansu p., v. a. Leebiku vallaval. 12. 2. 20 a. nr. 185.
- Rätsep, Hendrik Augusti p., v. a. Kasepää vallaval. 24. 10. 21 a. nr. 164.
- Vister, Miili Volmri t., v. a. Patküla vallaval. 10. 12. 19 a. nr. 259.
- Kurilov, Trofim Ivani p., v. a. Kasepää vallaval. 3. 12. 23 a. nr. 463.
- Hanschmidt, Jakob Hansu p., v. a. Leebiku vallaval. 22. 3. 20 a. nr. 266.
- Kott, Anna Johani t., v. a. Hummuli vallaval. 24. 11. 19 a. nr. 101.
- Johanson, Aliide Jaani t., v. a. Löve vallaval. 10. 1. 20 a. nr. 132.
- Ploumann, Joosep Jakobi p., v. a. Mäetaguse vallaval.
- Vain, Eliise Hansu t., v. a. Lehtse vallaval. 4. 1. 20 a. nr. 279.
- Konsa, Kadri Toomase t., v. a. Narva linna pol. ülemalt 12. 9. 22 a. nr. 362.
- Käkinen, Aleksander, v. a. Narva linna pol. ülemalt.
- Sadovnikov, Aleksei, v. a. 2. jsk. politseikomissariilt Narvas 12. 4. 27 a. nr. 26.
- Eemann, Arnold Magnuse p., v. a. Vairava vallaval. 7. 9. 26 a. nr. 798. (42921)
- Mänd, Herman Jüri p., v. a. Tall. linna pol. ülemalt 10. 12. 19 a. nr. 1744. (42631)
- Rudson-Raudsepp, Hugo Madise p., v. a. 3. jsk. politseikomissariilt Tallinnas 8. 1. 26 a. nr. 2175. (42931)
- Jürgens, Aleksander Gustavi p., v. a. Järve vallaval. (42939)
- Bõtsharov, Vassili, v. a. Irboska vallaval. nr. 543.
- Jeremin, Ivan, v. a. Irboska vallaval. nr. 595.
- Pavlenko, Ivan, v. a. Irboska vallaval. nr. 268.

- Mihailov, Semjon, v. a. Senno vallaval. nr. 46.
- Kolov, Stepan, v. a. Senno vallav. nr. 85.
- Tshelnokov, Mihail, v. a. Senno vallaval. nr. 1015.
- Nikolohin, Vassili, v. a. Senno vallaval. nr. 1071.
- Ignatovskaja, Avdotja, v. a. Irboska vallaval. nr. 4890.
- Slivin, Ivan, v. a. Senno vallaval. nr. 670.
- Kreitsberg, Ella Andrese t., v. a. Sangaste vallaval. 3. 1. 20 a. nr. 773.
- Jõõras, Peeter Sähkri p., v. a. Tõlliste vallaval. 7. 5. 26 a. nr. 77.
- Kink, Ella Johani t., v. a. Keeni vallaval. 27. 6. 22 a. nr. 400.
- Luuk, Jaan Andrese p., v. a. Valga jsk. politseikomissariilt 23. 3. 27 a. nr. 2656.
- Altosaar, Hans Peetri p., v. a. Sangaste vallaval. 18. 12. 19 a. nr. 130.
- Soosaar, Salme Jüri t., v. a. Sürgavere vallaval. 17. 1. 21 a. nr. 817.
- Jaas, Helmi-Emilie Andrese t., v. a. Vana-Suislepa vallaval. 8. 9. 20 a. nr. 458.
- Miel, Liina Johani t., v. a. Narva-Jõesuu pol. jsk. ülemalt 27. 12. 19 a. nr. 1121.
- Oolu, Akuliina Hansu t., v. a. Viljandi linna pol. ülemalt 12. 12. 19 a. nr. 3848.
- Meister, Marie Jaagu t., v. a. Taevere vallaval. 20. 1. 25 a. nr. 22.
- Pasti, Vassili Semjoni p., v. a. Mäe vallaval. 31. 4. 23 a. nr. 108.
- Oolo, Anton Jüri p., v. a. Viljandi linna pol. ülemalt 5. 12. 19 a. nr. 1776.
- Grünberg, Ella Voldemari t., v. a. Viljandi linna pol. ülemalt 22. 12. 19 a. nr. 5803.
- Truumann, Harald Anna p., v. a. linna pol. komissariilt Viljandis 12. 11. 26 a. nr. 3188.
- Tuuksam, Johan Ado p., v. a. Tarvastu vallaval. 13. 1. 21 a. nr.
- Karpa, Rosalie Johani t., v. a. Viljandi linna pol. ülemalt 21. 9. 20 a. nr. 7140.
- Silm, Anton Hansu p., v. a. Vastemõisa vallaval. 8. 10. 20 a. nr. 1558.
- Hioon, Julie Peetri t., v. a. Puiatu vallaval. 15. 12. 19 a. nr. 38.
- Rebane, Marie Tõnise t., v. a. Pärsti vallaval. 4. 1. 20 a. nr. 191.
- Villemson, Linda Pärtli t., v. a. Helme vallaval. 15. 12. 22 a. nr. 8.
- Päi, Johan Jüri p., v. a. Vana-Kariste vallaval. 14. 6. 21 a. nr. 760.
- Luri, Mihkel Mihkli p., v. a. Abja vallaval. 11. 10. 20 a. nr. 475.
- Järsalav, Märt Märdi p., v. a. Kaarli vallaval. 12. 5. 27 a. nr. 38.
- Kiiber, Jaan Peetri p., v. a. Kärstna vallaval. 20. 12. 19 a. nr. 156.
- Schults, Johannes Prentsu p., v. a. Leebiku vallaval. 13. 12. 19 a. nr. 23.
- Sepp, August Ado p., v. a. Kärstna vallaval. 10. 12. 19 a. nr. 33.
- Martinson, Aleksander Tõnise p., v. a. Viljandi linna pol. ülemalt 7. 12. 19 a. nr. 2811.
- Vilde, Tõnis Jaani p., v. a. Narva linna pol. ülemalt 17. 1. 24 a. nr. 75/091869.
- Veltmann, Jaan Peetri p., v. a. Aakre vallaval. 18. 12. 19 a. nr. 155.
- Viira, Peeter Karli p., v. a. Valga jsk. politseikomissariilt 26. 1. 27 a. nr. 1910.
- Leppik, August Hansu p., v. a. Valga maak. pol. ülemalt 22. 10. 20 a. nr. 8854.
- Sontag, Anna Matsi t., v. a. Valga linna pol. ülemalt 8. 12. 19 a. nr. 519.
- Sabaas, August Karli p., v. a. Valga jsk. politseikomissariilt 7. 7. 26 a. nr. 1009.
- Moks (nüüd Sabaas), Anna, v. a. Valga linna pol. ülemalt 17. 12. 19 a. nr. 2425.
- Sommer, Kusta Mattu p., v. a. Valga jsk. politseikomissariilt 12. 1. 26 a. nr. 64.
- Lundt, Johannes Jüri p., v. a. Lasnamäe pol. jsk. ülemalt 20. 5. 20 a. nr. 225. (461)
- Laving, Ernst Villemi p., v. a. Lasnamäe pol. jsk. ülemalt 3. 7. 24 a. nr. 249. (462)
- Saar, Anna Jüri p., v. a. Kuresaare linna pol. ülemalt 15. 4. 24 a. nr. 2191. (463)
- Teder, Rudolf Hansu p., v. a. 3. jsk. politseikomissariilt Tallinnas 28. 3. 27 a. nr. 2417. (464)
- Unt, Jaan Jüri p., v. a. Lasnamäe pol. jsk. ülemalt nr. 648. (465)
- Süld, Hans Hansu p., v. a. Lasnamäe pol. jsk. ülemalt 24. 3. 22 a. nr. 71. (466)
- Nikker, Linda Jakobi t., v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. ülemalt 11. 11. 21 a. nr. 15032. (467)
- Ardus, Mai Gustavi t., v. a. Tall. linna pol. 6. jsk. ülemalt 8. 12. 19 a. nr. 1990. (468)
- Teener, Edgar Julie p., v. a. Lasnamäe pol. jsk. ülemalt 22. 4. 22 a. nr. 99. (469)
- Must, Jaan Anna p., v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. ülemalt 13. 5. 24 a. nr. 656. (470)
- Blauvet, Elisabeth Karli t., v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. ülemalt 12. 12. 19 a. nr. 3483. (473)
- Toppa, Villem Hansu p., v. a. Kuksema vallaval. 15. 3. 20 a. nr. 354. (4671)
- Koolmann, Karl Tõnu p., v. a. Vahastu vallaval. 5. 2. 23 a. nr. 1. (4692)

- Ilter, Pauline Vaabo t., v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. ülemalt 5. 5. 23 a. nr. 702. (474)
- Metsvahi, Elmar Juuli p., v. a. Uue-Põltsamaa vallaval. 9. 4. 20 a. nr. 612. (4688)
- Biene (Piine), Jaan Jaani p., v. a. Paide jsk. politseikomissariilt 26. 9. 27 a. nr. 169. (4868)
- Jakobs, Kamilla Priidiku t., v. a. Veinjärve vallaval. 16. 2. 26 a. nr. 1370. (4881)
- Valk, Karl Johannese p., v. a. Veinjärve vallaval. 4. 4. 21 a. nr. 1025. (4882)
- Metsvaht, Johannes Johani p., v. a. Anna vallaval. 31. 1. 27 a. nr. 379. (4884)
- Koppel, Liisa Joosepi t., v. a. Koigi vallaval. 28. 4. 20 a. nr. 223. (4897)
- Luh, Mihkel Heinrichi p., v. a. Raudtee-politsei 1. jsk. ülemalt 23. 1. 24 a. nr. 16. (4898)
- Samblik, Linda Jaani t., v. a. Kirna vallaval. 9. 11. 22 a. nr. 469. (4977)
- Pekko, Richard, v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. ülemalt 13. 9. 20 a. nr. 361. (4843)
- Heino, Anette, v. a. Kunda vallav. (4844)
- Treling, Mihkel, v. a. Vasknarva vallaval. 28. 11. 19 a. nr. 244. (4845)
- Tõnsau, Mihkel, v. a. Loona vallaval. 2. 6. 22 a. nr. 941. (4846)
- Toop, Nikolai, v. a. Järve vallaval. 20. 5. 21 a. nr. 1372. (4848)
- Tomberg, Anna, v. a. Tall. linna pol. 1. jsk. ülemalt 26. 2. 20 a. nr. 4726. (4850)
- Kaur, Lonni, v. a. Vao vallaval. 1924. a. nr. 31. (4851)
- Leeser, Ferdinand, v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. ülemalt 19. 1. 20 a. nr. 6566. (4852)
- Pärn, Olga Karli t., nr. 2857. (5470)
- Kruglov, Fedot Evstafi p., nr. 692. (5470)
- Topkin, Ivan Peetri p., nr. 50. (5470)
- Jakovits, August Dimitri p., nr. 397. (5470)
- Annuk, Aleksander Karli p., nr. 486. (5470)
- Kokka, Oskar Annuse p., v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. ülemalt, nr. 1046. (5955)
- Ariva, Jakob Jakobi p., v. a. Liigvalla vallaval. 8. 9. 20 a. nr. 963. (5956)
- Silvestrov, Konstantin Ivani p., v. a. Peetri vallaval. 11. 11. 21 a. nr. 1514. (5957)
- Veltsmann, Villem Mihkli p., v. a. Kernu vallaval. 20. 3. 20 a. nr. 1172. (5958)
- Kiisel, Elfriede Kustase t., v. a. Keila vallaval. 30. 6. 22 a. nr. 2327. (5959)
- Kreekmann, Karl Kristjani p., v. a. Kloostri vallaval. 21. 5. 20 a. nr. 758. (5960)
- Himberg, Jakob Tooma p., v. a. Kloostri vallaval. 19. 1. 20 a. nr. 469. (5961)
- Raabner, Johannes Johani p., v. a. Kloostri vallaval. 20. 10. 20 a. nr. 1472. (5962)
- Arrong, Miina Juuli t., v. a. Keila vallaval. 27. 6. 20 a. nr. 1482. (5963)

Kuulutus.

1-se jsk. politseikomissar Tallinnas kuulatab, et 28. veebruaril 1928. a. kell 10 homm. müüakse avalikul

enampakkumisel

Tallinnas, S.-Batarei tän. nr. 10-a, töökojas, Artur Kapluri vallasvara: pruugitud pürmiid-paaniga rauatreipink, hinnatud 350 kr. peale, maksuvõlgade sissenõudmiseks.

Enampakkumine algab hinnatud summast. Treipinki võib näha oksjoni kohal enne enampakkumist.

Tallinnas, 20. veebruaril 1928. a.

Nr. 04865.

Politseikomissar.

Äsja ilmus trükist

Äsja ilmus trükist

Eugen Maddison & Oskar Angelus

Das Grundgesetz

des Freistaats Estland

vom 15. Juni 1920.

Seletustega varustatud põhiseaduse väljaanne.
Carl Heymanns Verlag kirjastus.

Hind 4 krooni.

Saadaval „Eesti Politseilehe“ talituses Toompea lossis.